

XXVIII. évf.
2012/13. 1. szám

„Az ifjúság bor nélküli mámor”

GOETHE

A BORONKAYS DIÁKOK 1985-BEN ALAPÍTOTT ÚJSÁGJA

KEDVES ÚJSÁGOLVASÓ!

Lakati Sára vagyok, a Bor-lap idei felelős szerkesztője. Ez a lap egy esély arra, hogy a diákok megmutathassák, hogy miben tehetségesek. Lelkes jelentkezőket várunk, akiket érdekel az újságírás, a fotózás, akik szívesen rajzolnak, vagy csak szeretnek írni és szeretnék kész munkáikat a diáktársainak megmutatni. Csatlakozz te is az újságíró „családunkhoz”, hogy még érdekesebb, még jobb, és még szebb legyen ez a lap.

Megpróbáltatások az iskolai és kollégiumi szecskaavatón

A Duatlon Diákolimpiáról mind a négy csapatunk éremmel tért haza

Országos bajnokaink: Szabó K., Bácskai D., Kurdi L., Vácy E.

KÉPVISELETÜNKBEN INTERJÚ DIÁKPOLGÁRMESTERÜNKKEL

Ismét eljött a lehetőség, hogy iskolánk megmérkőzzön a városi Diákpolgármester címért, amit a 2011-12. tanévben Cserepka Balázs nyert el. Őt kérdeztem győzelméről.

Számítottál a győzelemre?

Nem számítottam, inkább reménykedtem, mivel Vác legpatinásabb iskolájába járhatok, és úgy gondolom, hogy ez egyes arányú azzal, hogy akik segítettek nekem, profi munkát végeztek, és a legjobb forrásokat kaphattam a kezembe. Barokkos túlzás az, hogy biztos voltam a győzelemben, de hittem benne.

Igazságosnak találtad a versenyt?

Teljes mértékben. Mindenkinek ugyanannyi idő alatt ugyanazokat a feladatokat kellett megoldani.

Milyenek voltak az ellenfelek?

Kemény versenyben kemény ellenfeleket kaptam. Egymaguk lehet, hogy legyőztek volna engem, de mögöttem számtalan segítő kéz volt, míg ők majdhogynem a saját versenyüket vívták.

Már többször említetted a segítséget. Elárulnád, kik voltak a segítőid a felkészülésben?

A legnagyobb segítséget a DÖK-ösöknek köszönhetem. Vezetőik rengeteg szabadidejüket áldozták fel a sikerért. Többek között az osztályomból is segítettek a feladatok elkészítésében. Köszönöm mindazoknak, akik akár csak egy kedves szóval támogattak.

Szerinted miért te nyertél?

Mert a legtehetségesebb diákok ebbe az iskolába járnak, és a tanáraink is megfelelőek ahhoz, hogy felkészítsenek akár retorikailag, akár gondolkodásmódban egy ilyen versenyre.

Hogyan ünnepeltél?

Csak akkor ünnepelhetek, ha egy sikeres ciklust tudhatok magam mögött. Ez csak a kezdete egy olyan munkának, amihez – ha van affinitása az embernek –, sikeresen is csinálhat.

SIMON VIKTÓRIA 12. N

KÁDIVÁLASZTÁS

Kádi (arab, a törökök kázi-nak ejtik), a mohamedán népeknél a vallástörvény szerint ítélő bíró. Révai Nagy Lexikona röviden így foglalja össze ezt a tisztséget. Nekünk, boronkaysoknak viszont erről a szóról valószínűleg teljesen más jut eszünkbe.

Tavaly valóban megmutattuk, mennyire sokszínűek vagyunk, hiszen szinte minden kategóriának más lett a győztese. A sportban a P-sek jeleskedtek, a Borshow-n a G-sek kapták a legtöbb pontot, a vetélkedőt a B osztály nyerte, a filmnél és a bevonuláson pedig az A osztály vitte el a pálmát. A szavazást és az egész versenyt pedig az N-esek nyerték, Rasman Zsolt vezetésével.

Az egyik induló osztály tagjaként kijelenthetem, hogy bizony nem könnyű egy kádi megszervezése. A rengeteg idő és energia mellett maximális együttműködésre, nyitottságra, és a mások lustaságának tolerálására van szükség, és azt hiszem, ez az igazán nehéz feladat. Bár hallottam olyan véleményeket mind tanár, mind diák részéről, hogy nincs is értelme ennek az egésznek, hiszen a kádinak úgy sincs semmi szerepe, és tizenegyedikben, az együtt eltöltött évek során már eléggé összekovácsolódott a csapat. De végigcsináltuk, és ő-

szintén remélem, hogy még sok éven keresztül így lesz ez, mert nekem csupa jó dolgot adott ez a néhány hét.

Először is nagyon jó volt látni, hogy a kádjelöltek egyáltalán nem ellenségeskedtek egymással, semmiféle konfliktus nem volt az osztályok között. Másrészt ezek a napok igenis összehozták a csapatot, legalábbis egy jelentős részét. Nagyon nagy munka volt benne, és valljuk be, egyenlőtlen. Voltak, akik jóval többet áldoztak szabadidejükből, energiájukból.

Jó kis lecke volt ez, sokat tanított nekünk; igazi gyakorlati óra volt az Élet nevű tantárgyból. Az N-eseknek tehát ismét gratulálunk, a többieknek pedig azt üzenem: „*Ezernyi győzelemből sem lehet annyit tanulni, mint egy vereségből.*”

MOLNÁR FANNI ESZTER 12. A

EIN STÜCK VON BAYERN

A 2011-12. tanévben a 10. osztály tanulóiból álló csapat nyerte a másodszor megrendezett Zollner-versenyt, melynek fődíja egy háromnapos bajorországi út volt.

A jutalomkirándulás elnyeréséhez a következő feladatokat kellett teljesítenünk:

1. egy Zollner újságból való cikk nyelvvizsgafeladattá való átalakítása;
2. a márciusi gyárlátogatással kapcsolatos játékos vetélkedőn való részvétel
3. a Zollner által gyártott Tradinno nevezetű sárkányrobot művészi ábrázolása (pl. makett, festmény, szobor stb.).

A versenyt teljes egészében Szigeti Ágota tanárnő szervezte, és ő kísért minket a kirándulásra.

A várva várt pillanat 2012. május 31-e, csütörtök reggel kilenc órakor érkezett el. Végre elindulhattunk Bajorországba!

Nyolc órás utazás után érkezünk a festői szépségű kis falucskánkba, Zandtba.

Vendéglátóink első este egy pünkösdi sörfesztiválra, Kötztingbe vittek. A résztvevők népviselete még színesebbé és látványosabbá tette az ünnepi kavalkádot. Annak ellenére, hogy aznap igen későn kerültünk ágyba, másnap reggel fél 9-kor már a Zollner üzemben voltunk. Kedves idegenvezetőink, Schlenk Mária és férje,

Miklós körbevezettek minket a zandti gyárban, majd id. Zollner Manfred cégalapító és tulajdonossal beszélgethettünk személyesen. Mindnyájunkat kellemesen meglepett, hogy Zollner úr milyen közvetlen és barátságos volt. A céglátogatás után a gyönyörű Regensburgba mentünk, ahol megnéztük a város pompázatos szépségű gótikus katedrálisát. Délután kipróbáltuk a szálloda wellness részlegét. A tartalmas nap megkoronázása egy nagyon finom vacsora volt.

Másnap reggel kissé szomorúan, de hálással búcsúztattuk Zandtot.

Ezért a csodálatos kirándulásért nagy köszönettel tartozunk Szigeti Ágota tanárnőnek és a Zollner cégnek. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk a három nap alatt.

Mindenkinek csak ajánlani tudjuk ezt a versenyt, hiszen, mint ahogyan mi is tapasztaltuk, a kemény munka keserű, de gyümölcse édes.

A CSAPAT TAGJAI VOLTAK:

COPPAGE KAREN, DÉNES ZSÓFIA,
MESTER KRISZTINA, ZOLLER JUDIT

TE QUIERO, ESPAÑA

A ki egyszer is volt már a híres-hírhedt boronkays spanyol úton, az tudja, hogy az élmény felejthetetlen.

A röpké huszonhat órányi buszozás Spanyolországba kissé durvának hangzott elsőre, de a jó társasággal még ez is elviselhető volt. Az egy hét, mint rövid álom, úgy repült el percek alatt. Sokat láttunk, sokat nevetünk, és sokat megtudtunk. Például, hogy mennyire kedvelik a spanyolországi férfiak a magyar nőket (főleg a sötétebb bőrű férfiak). Azt, hogy a Tossa de Mar-ba való gyaloglás milliószer meredekebb, mint a Boronkaytól

a központig sétálni. Hogy a spanyolok a tüsszentésre „Jesus”-szal válaszolnak. Vagy a hét utolsó napján azt, hogy anyanyelvű helyi spanyol tanárunk egy kicsit mégis ért magyarul (hoppá). Teletömtük magunkat a finomabbnál finomabb helyi ételekkel, a tapasokkal, paella-val, esetleg sült halakkal a tengerpart melletti bárban. Néhányan közülünk meglátogatták a Marineland-et, ahol látványos delfin-show fogadta őket. Mindannyian

ellátogattunk Barcelona-ba, láttuk a Sagrada Família-t, fotózkodtunk helyiekkel és tanárnőinkkel, Ferenczi Adriennel és Borosné Paku Beátával. Néha chipset és müzlit ettünk ebédre, mikor elfelejtettük, hogy a spanyolok mikor tartják a siesta-t. Még annak ellenére is élveztük, hogy a társaság nagy része az első nap „kisse” leégett. És most, utólag, mindannyiunk fájó szívvel nézi vissza a készült képeket, visszagondolva az első pillanatra, mikor megláttuk a tengert, az első esténkre, és a megannyi szép emlékre. Én azt kívánom, legyen mindenkinek ilyen csodás utazása, mint nekünk volt.

VASS ANGELIKA 12. A

SZECSKAAVATÓ EGY ZOMBI SZEMSZÖGÉBŐL

Etől a naptól valószínűleg legtöbben féltünk egy kicsit, de az biztos, hogy mindenki izgult a Szecska miatt.

Az iskola péntek reggelre tele lett különféle alakokkal. Voltak: lenyalt hajú csíkos térdzoknis óriás szemüvegesek-stréberek; kék cicák-avatárok; pöttyös pizsamás diákok-dalmaták; szakadt csövesek fehér vagy zöld arccal-zombik; transzvesztiták-Nicki Minaj-ok; nő barna arcú csajok-rapperek; fekete-fehér hajú lányok-Szörnyella de Frászok, valamint cuki rózsaszín ruhás a nemüket félreértő fiúk>Hello Kitty-k. Az első három óra után mindenki kiült a lelátóra, hogy élvezze a „műsort” vagyis a mi ugráltatásunkat...

Először a bevonuló zenékre előadtuk a betanult táncunkat, illetve megmutattuk a zászlóinkat. Ezek után következett a „fekete leves” vagyis a feladatok. Először felolvastuk szerelmes

verseinket. Volt, aki az igazgató urunknak írt, volt aki Rasinak és Sunny Boy sem maradt ki a sorból. A versek igen szellemesre sikerültek... Majd egy nyállal átlótt szívet kellett a kiválasztottnak nyalniuk egy mindkét oldalán nutellás celofánon, úgy, hogy a két ember nyelvének egyszerre kellett mozdulnia. Az áldozatok eléggé meg voltak illetődve. Ki nem lett volna? Az énekeltetés sem maradt el a 10.N osztály olyan embereket választott ki, akiknek szerintünk „érdekes hangjuk lehet”. A fiúk sztriptízához zöld ruhákat kellett gyűjtenünk a közönség soraiból, ami eléggé elmés ötlet volt. Gondolom a lányoknak ez volt az egyik kedvencük a Szecska feladatai közül... Nekem ezek a feladatok „tetszettek”, bár volt még több is.

Az avató legvégén „rövid” esküt tettünk – a térdem teljesen elzsibbadt, mire vége lett –, hogy az idősebbek cipőjét bekötjük, ha látunk valakit, aki ezt teszi, kinevetjük majd a feletünk járót meghívjuk egy meggyes rétesre. (Na persze!)

Azt hiszem emlékezetes volt ez a nap. Már várom a jövő évi Szecska!

PLESZ SZONJA 9. C

ARANYKÖPÉSEK

Kérdés

Tanáró: Ez kabát rajtad??

Diák: Nem. Divat!

Rokonok

Tanár: Ki a sógor?

Diák: A feleségednek a férje...

Tény

Tanár: Milyen diák lehetett Berzsenyi?

Diák: Kicsapták őt asszem...

Válasz

Diák: A talicska miért egykarú emelő, ha két kézzel emelem??

Tanáró: Milyen kár, hogy két kezeden van, és csak egy agyad!

Akár ő is lehetne..

Tanáró: Ki alapította a pálos rendet?

Diák: Ka Pál.

Félreolvasás

Tanár: Milyen példát tudnak mondani a versből népies szóhasználatra?

Diák: Például a gyászpálinka. Elveszti a gyászpálinkáját.

BEREPÜLŐK

MEGJÖTTEK A GÓLYÁK

Számomra nagyon kellemes élmény volt a gólyatábor. Már nagyon vártam ezt a két napot, jobban izgultam emiatt, mint a felvételinél... De megérte a várakozás! A hangulat már az elején magával ragadott, amint az aulába léptem.

Legelőször a segítőkinket ismertük meg, illetve a leendő osztályfőnökünket. Megkaptuk a Gólyatáboros egyenpólóinkat, amin ez az ígéretes felirat volt olvasható: „Boronkay Gólyatábor 2012. Mi-az-a-bátorság-pró-ba?” Hát ez jó kérdés, de mi most már tudjuk, mi az. Délelőtt osztályok közötti vetélkedőn vettünk részt. Feladatunk volt verset írni Harry Potteres stílusban, lerajzolni az ofót, táncolni kellett két embernek az egyre kisebb táncterén valamint egy adott témában kellett egy rövid „színdarabot” előadnunk. Témáink a következők voltak: Esőtánc, Oroszlánkirály, Titanic, Honfoglalás, Olimpia. Megtanultunk hullámozni is! :) Ebéd után csapatépítésen vettünk részt, játszottunk, jobban megismertük egymást. Majd jött a sárkányhajózás, ami nekem személy szerint a kedvencem volt. A Dunában többen

is megmártóztak, bár volt olyan, akinek erre nem volt szüksége, hiszen a hajókból lefröcsköltük egymást. A koleszben ezek után próbáltuk összerakni az esti műsorunkat, amihez használnunk kellett: egy patisszont, egy seprűt, borotvát, merőkanalat valamint egy WC papírt. Miután a tábortűznél mindenki előadta a kis „darabját”, énekeltek. Ezután érkezett a napunknak az a része, amikor megtudtuk, hogy mi is az a BÁTORSÁG PRÓBA.

Az ebédlőben néztük a *Szellemjárás Connecticutban* című filmet. A film alatt kettesével indultunk el, hogy végig sikítsuk az este hátra lévő részét. Zöld lámpácskákat követve találtunk meg különféle állomásokat, ahol feladatokat kellett elvégeznünk. A jutalom legtöbbször egy jó kis halálra rémülés volt, csipetnyi szívinfark-tussal fűszerezve. Másnap reggel mindenki

fáradtan ébredt, ha ez nem lett volna elég, két kör futással és tornával kezdtük ezt csodálatos pénteket. Mosakodás gyanánt vízibomba csatát vívtunk egymás ellen a sulis előtt lévő füves területen. Reggeli után összeköltöttünk, a kollégium előtt várakoztunk a buszra, ami elvitte csomagjainkat a strand elé. Mi a strandhoz lábbusszal jutottunk el. Közben többször is megálltunk meghallgatni a felsőbb évesek ismertetőjét az adott helyről. A strand előtti szobornál csoportképek is készültek.

A Gólyatábor a strandon zárult. Igazán élménydús volt ez a két nap és szerintem mindenki élvezte!

„MELYIK A LEGJOBB SULI?”

„A BORONKAY”

PLESZ SZONJA 9. C

EGYSZER OKTÓBERBEN...

EGY KIS TÖRTÉNELEM

Nem írnám le, hogy pontosan hogyan zajlott az ünnepség, mint történt. Egyrészt, aki ott volt, hallotta, másrészt – és ez a fontosabb – egy előadást nem lehet csak szavakkal átadni; átélni kell.

Sokszor gondolkozom el, vajon más is érzi ilyenkor azt, amit én? Más is átéli? Hogy egykor, a ma oly nyugodt országunk – mert most is ún. boldog békeidőket élünk – szinte egészét vér és gyász borította. Mikor a „magyar” szó nem átok volt, hanem büszkeség. Kik áldoznak közülünk életüket egy romos, régi dicsőségét sirató országért?

Magyarország története olyasmi, mint a bukott angyaloké. Egykor fényesen ragyogott, időnként fényesebben is, mint bármi más, majd porba hullott. Ámde öröksége megmaradt – s ez az örökség a miénk, időseké, fiataloké, nőké, férfiaké: magyaroké. Ahogy Vörösmarty (most is elhangzó) versében is írta, hiába virágzik majd tavasz újra, a múlt kitörölhetetlen.

Véleményem szerint, az egész magyarságot áthatja egyfajta különleges, sehol máshol nem tapasztalható keserű-büszkeség. Bizony, még mindig siratjuk az elvesztett életeket, területeket, értékeket, bár ennek nem mindenki van tudatában; csupán érezzük, valami nincs rendjén. Épp ezért, kérek mindenkit, aki vette a fáradságot, és most olvassa ezt a rövid írást: ne keseregjünk az elmúlt időkn. Tanuljunk belőle, és nyissunk új jövőt. Mert ezt más nem teszi meg helyettünk.

Európa csendes, újra csendes. Most csendes. De vajon meddig marad az? És hol leszünk mi majd akkor?

VASS ANGELIKA 12. A

VASS ANGELIKA RAJZA
ŐSZI DÉLUTÁN

Várjuk a lap számára készített rajzaitokat

...ÉS MOST MERRE TOVÁBB?

Mint minden évben, most is megrendezték az iskolák egyik legfontosabb programját, a Pályaválasztási Kiállítást, amin leginkább a felvételi és a középszuliba való jelentkezés előtt álló nyolcadikosok vesznek részt.

Persze több, már gimnazista is odátudul, legfőképp azért, hogy a saját sulijukat reklámozzák. Sokak szerint a kiállítás már nem befolyásolja a diákokat a választásban, de mindenesetre egy helyen több iskolát is össze tudnak hasonlítani. Jómagam is emlékszem a két évvel ezelőtti, amikor én is ott nézelődtem a tömegben, nagyon nagy élmény volt.

Az iskolák különböző „technikákkal”, „trükkökkel” vonzzák oda a standjukhoz a diákokat. Volt olyan iskola, aki csak

egyszerűen az iskola jó hírére hívatkozott, de voltak (például a Boronkay), akik bebiztosították magukat egy-egy kísérlettel, alkotásokkal vagy szórólappal. A legtöbben talán végig a mi standunknál voltak, de azt hiszem, ez természetes. Ráadásul olyanokkal is találkoztunk, akik már csak azért álltak be a sorba, mert ha valahol ilyen sok az érdeklődő, az csak jó suli lehet... és igazuk van. :)

FAZEKAS DÓRA 10. C

Koncsor Milán
Tanévnyitó

Körülöttem üvegesen tekintget sok kisdíák, érik még majd, rövidesen őket nagy tragédiák.

Nem értik még, miért jöttek és e kínzás mire van, s kik ezek a szörnyszülöttek, végzősök csak, biztosan.

Tudatlanul, gyáván, szendén csak egymás felé néznek de most még így van rendjén, ez a bája az egésznek...

SIKERES SPORTOLÓINK

AZ EZÜSTÖS BORONKAYS OLIMPIKON

KULIFAI „TOMA” TAMÁS

Mint arról már mindenki értesülhetett: a 2012-es londoni olimpián a férfi kajakos négyesünk ezüstérmet szerzett. Volt diákunk, Kulifai Tamás is tagja volt az egységnek.

Toma 1989-ben született és Gödön nevelkedett. Kisfiúként a labdajátékokkal próbálkozott, de miután rájött, hogy nincs érzéke hozzá, három barátjával elment megnézni, hogy milyen egy kajakos edzés.

Toma tisztán emlékszik rá, hogy akkoriban éppen betegeskedett, ezért az edző nem engedte vízre szállni, viszont magával vitte a hálás kislányt a motorosban, és a gödi homokszigetnél mégis megengedte neki, hogy beüljön egy hajóba. Azonnal beborult, de valahogy ez mégsem szegte a kedvét, utána a többi edzésen mindjobban ment neki az evezés.

Az elején még semmilyen célja nem volt, csak azért csinálta, mert jól érezte magát. Ettől függetlenül még azon a nyáron elindult a minden évben megrendezett kerülő Göd Kupán, ahol rögtön a negyedik helyezést érte el. Ekkor kapta el őt a lév, és innentől fogva a következő versenyekre való felkészülések motiválták őt a kajak-sportban. Évről évre mindig csak az aktuális versenyekre koncentrált, eleinte csak az országosra, majd később az EORV-re, (Európai Olimpiai Reménységek Versenyére), az Eb-re, a vb-re.

Csak tavaly gondolt először komolyan az olimpiára, de attól fogva már csupán ez hajtotta. A tehetséges Tomának sikerültek is a kvalifikációs versenyek, és így 1000 méteren a férfi négyes tagja lett.

Mint azt elmondta, az olimpiai döntő alatt semmire sem gondolt, csak az előtte álló feladatra koncentrált. Végülis ezüstérmet nyertek, aminek legalább annyira örültek, mintha aranyat szereztek volna.

A jövőre nézve ugyanazzal a módszerrel, ahogy idáig is csinálta, mindig csak az aktuális versenyre szeretne összpontosítani, de innentől kezdve Rióban immár az első helyezés lesz a cél.

A sport mellett a négyes-ötös átlaggal tanuló Toma az általános iskolából kikerülve a Boronkayban tanult tovább, mert az iskoláknak nem csak most, de már évekkkel ezelőtt is nagy híre volt. Tanárai, osztálytársai mind nagyon büszkék voltak rá, örültek korai sikereinek, és már akkoriban is mindenben támogatták. Toma

nagyon szeretett boronkays diák lenni, és ha manapság még néha-néha arrafelé viz az útja, mindig feltörnek benne a nagy-szerű emlékek, az osztálytársai, jó barátai arcai villannak fel. Rangnak érezte, hogy itt tanulhatott, ezért szívesen indult az iskolák közötti sportversenyeken is.

Jelenleg a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karán végzős hallgató. A későbbiekben szeretne majd még valamiből másoddiplomát szerezni, ma úgy véli, szívesen vállalna edzői állást mind a kisgyerekek, mind az idősebb sportolók mellett.

Toma szerint: „Aki sportol, annak nem szabad elhanyagolnia a tanulmányait, mert mindkettő fontos. A kitarító, szorgalmas munkának meg lesz az eredménye. És ha jön is egy vagy akár több kudarc, akkor sem szabad hagyni, hogy a kedvünket szegje, mert bármilyen mélyről fel lehet állni, és mindig boldog évek következnek majd.”

NAGY ZSUZSANNA 9.B

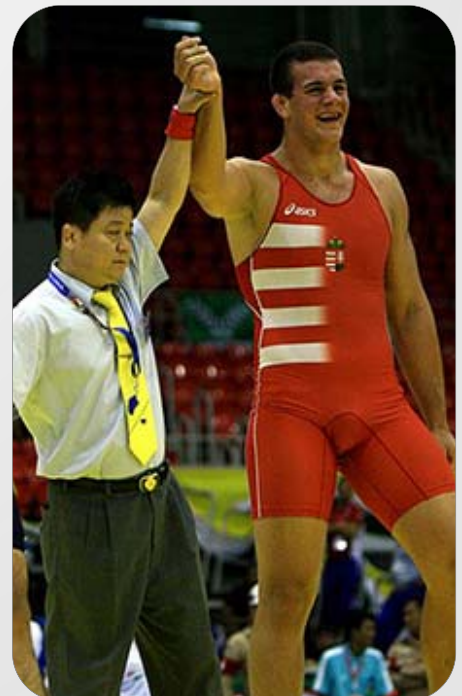

LÁM-LÁM-LÁM...

Az olimpiára való sikertelen kijutási kísérlet után Lám Bálint, volt boronkays diákunk aranyérmet szerzett 120 kilós kategóriában a pattayai junior birkózóvilág bajnokságon. Magyar érem ebben a kategóriába utoljára hat éve született. Gratulálunk volt diákunknak és további sikeres pályafutást kívánunk neki. 2016-ban, Rióban már látni szeretnénk őt.

KONCSOR MILÁN 12. P

„VÁCY” VILÁGBAJNOKUNK SZÜLETETT GYŐZTES VIZEKRE EVEZÜNK

Váczy Emese, iskolánk rajz-földrajz szakos tanárnője már gyerekkora óta foglalkozik az evezéssel. Idén a németországi veterán világbajnokságon is részt vett, ahonnan nagy örömminkre kiváló eredménnyel, három aranyéremmel tért haza. A versenyről és evezős múltjáról beszélgettünk vele.

Elsősorban gratulálni szeretnék a három világbajnoki aranyéremhez! Úgy tudom, izgalmas versenyek voltak.

Köszönöm. Idén öt versenyszámban indultam, kettőn egyéniben és három nemzetközi csapattal. Először a fiatalabbak közti egyéni versenyen vettem részt. A rajt nem sikerült igazán jól, így a verseny elején még csak 3-4. helyen álltam. Aztán 500 m-nél már sikerült a 2. helyre felkerülnöm. Majd az utolsó 100 méteren – bár kellett meccselni – két tempóemeléssel győztem. Saját korosztályban sokkal alacsonyabb tempót eveztem, ez egy „rajt-cél” győzelem volt. Nemzetközi négygárban vezérevezősként működtem közre. A rajt előtt megbeszéltük, hogy nem megyünk túl magas tempóban, ehhez képest mindjárt nagyon magas tempóval indultunk, amit végig meg is tartottunk, így a nyolcasok tempóját húztuk és az első helyen értünk célba.

A másik két versenye hogy sikerült?

Ezek mellett még két nyolcason indultam, saját korosztályban másodikok letünk. Ez egy nagyon gyors verseny volt, de tisztán lehetett látni, hogy az elsők hamarabb érték célba. A fiatalabbak közt szoros mezőnyben 6. helyen végeztünk.

Ezek mind nagyszerű eredmények, sokan büszkéek vagyunk a tanárnőre! Önt milyen érzéssel tölti ez el?

Egyrészt nagy öröm, hogy sikerült a célokat megvalósítani és tudom, hogy az egész éves munkám nem volt hiábavaló, hiszen a nyár nagy részét is edzéssel töltöttem. Másrészt örülök, hogy nevet tudtam szerezni részben magamnak, részben az országnak és az egyesületnek is.

Mikor elkezdte az evezést, milyen reményeket fűzött hozzá?

Tízéves koromban kezdtem el evezni, akkor még csak ismerkedtem vele, nem voltak nagy céljaim.

Vett részt versenyeken?

Mentem versenyekre, de nem voltam tudatos versenyző; csapatban értünk el országos első helyezést egyszer. Akkoriban nem gondoltam volna, hogy még most is foglalkozni fogok az evezéssel.

Ha jól tudom tavaly a lengyelországi veterán világbajnokságon is részt vett, milyen eredményekkel, elért eredményekkel tért haza?

Az előző világbajnokság Poznańban volt. A viharos időjárási viszonyok miatt nem sikerült győznöm, mivel a szél rádobott a bójára és így az orosz versenyző nyert, aki mindössze 38 század másodperccel ért előbb a célba. Egyébként 2009-ben is voltam világbajnokságon Bécsben, ahol első helyezett lettem egyéniben.

Nagyszerű eredmény! Maradt önben bizonyítási vágy a poznaíni vb után? Ha igen, ez is hozzáegíthette ahhoz, hogy az ideai bajnokságról ilyen csodálatos eredményekkel tért haza?

Nem, nem gondolom, hogy maradt bennem ilyen vagy ehhez hasonló érzés. Azt a kudarcot az időjárás számlájára írtam. Szerettem volna fejlődni, de nem emiatt, hanem hogy idén minél jobban tudjak teljesíteni.

Bizonyára gondolkodott már a folytatáson, szurkolhatunk önnek a következő veterán vb-n, vagy akár más világversenyen?

Jövőre Torinóban rendezik meg a veterán játékokat, ez a veterán versenyzők olimpiája, hiszen szinte az összes olimpiai versenyszámban lehet indulni, ahogy evezésben is. A verseny 10 napos lesz, de még pontos kiírást nem adtak róla. Az biztos, hogy egyéniben ott szeretnék lenni, de hogy csapatban is hajóba ülök-e, az majd még elválik.

Sok sikert kívánok!

ÓSI ESZTER 9. C

IFJÚSÁGI NAPOK

Idén első alkalommal rendezték meg a Váci Kulturális Ifjúsági Napokat. A Madách Imre Művelődési Központban november 9-10-én zajló, Vác Város diákönkormányzata által szervezett rendezvény színes programokat kínált az érdeklődőknek. Az eseményt Cserepka Balázs, boronkays diákpolgármesterünk nyitotta meg.

Pénteken Dr. Fűzfa Balázs, szombathelyi professzor tartott előadást „Gondoltam fenét! – Képek és jelképek mai világunkban” címmel, ezt a Váci Ifjúsági Fúvószenekar, a Fix formáció és a Pikéthy Konzervatórium népzene tanszékének koncertje, harcművészeti valamint táncbemutatók, illetve Fejős Éva író-olvasó találkozó követte. Szombaton Tánc-show, jazz, Kullai Timi és House of Grooves koncert valamint irodalmi kávéház várta az érdeklődőket.

Nézőként úgy vélem, hogy nagyon jó gondolat a váci ifjúságot a saját korosztályának megfelelő műsorokkal, fellépőkkel, kulturális programokkal összefogni, közelebb hozni egymáshoz. Őszintén remélem, hogy a kezdeményezés valóban hagyományt teremt, és a jövőben mind a programok, mind az érdeklődők száma tovább gyarapszik.

MOLNÁR FANNI ESZTER 12. A

Hullámzó gólyák

Őszi kirándulás a Naszályban

Kitüntetett kiváló tanulóink

Pályaválasztási kiállításon

Az október 23-i megemlékezésen a 10.G osztály adta az ünnepi műsort, amelyben a korabeli külföldi híradásokat mutatták be

Október 6-án Jakus László szerkesztette műsort volt

Kiadja: Boronkay György Műszaki Középiskola Oktatásfejlesztési Alapítván / **Székhelye:** 2600 Vác, Németh L. u. 4-6. / **Telefon:** 27/317-077 / **e-mail:** borlap2010@gmail.com / **Online és archívum:** <http://borlap.holdon.hu> / **Felelős kiadó:** Fábian Gábor / **Felelős szerkesztő:** Lakati Sára / **A lapszám szerkesztői:** Fazekas Dóra, Koncser Milán, Molnár Fanni, Eszter, Nagy Zsuzsanna, Ósi Eszter, Pauer Vivien, Plesz Szonja, Simon Viktória, Szalai Lídia, Tiringner Mercédesz, Vass Angelika / **Mentorok:** Szilágyi Erzsébet, Hujbert István / **Lapterv:** Boronkay Arculat Stúdió / **Nyomdai előkészítés:** Molnár Fanni, Pauer Vivien / **Nyomda:** Boronkay házinyomda